

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน
ในท้องที่อำเภอปากท่า และอำเภอน้ำป่าด จังหวัดอุดรดิตถ์

พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินที่จะทำการสำรวจเพื่อเวนคืน ในท้องที่อำเภอปากท่า และอำเภอน้ำป่าด จังหวัดอุดรดิตถ์ เพื่อประโยชน์ในการชลประทาน

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๕๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่อำเภอปากท่า และอำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ พ.ศ. ๒๕๑๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชกฤษฎีกานี้ให้มีอายุห้าปี

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมชลประทานเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ บริเวณที่ดินที่จะทำการสำรวจเพื่อเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอปากท่า และอำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๑ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๑

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่กรมชลประทานจะทำการก่อสร้างโครงการฝายน้ำปาดและฝายน้ำพาย โดยสร้างฝายน้ำปาดและทำนบดินปิดกั้นลำน้ำเดิมของลำน้ำปาด กับสร้างฝายน้ำพายปิดกั้นลำน้ำพาย มีระบบการส่งน้ำประกอบด้วยคลองส่งน้ำพร้อมทั้งอาคารชลประทานตามคลองเพื่อทดน้ำส่งไปช่วยเหลือการทำนาในท้องที่อำเภอปากท่า และอำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ ตามโครงการฝายน้ำปาด ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ ๓๒,๐๐๐ ไร่ และช่วยการเพาะปลูกพืชในฤดูแล้งอีกในเนื้อที่ประมาณ ๑๐,๐๐๐ ไร่ กับช่วยการทำนาทางฝั่งซ้ายของลำน้ำปาดในท้องที่อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ ตามโครงการฝายน้ำพายให้ได้รับประโยชน์จากการชลประทานโดยสมบูรณ์อีกในเนื้อที่ประมาณ ๑๓,๑๐๐ ไร่ และช่วยการเพาะปลูกพืชในฤดูแล้งอีกในเนื้อที่ประมาณ ๕,๐๐๐ ไร่ กับช่วยให้การทำนาและการเพาะปลูกในเขตของโครงการดังกล่าว ได้ผลิตผลเพิ่มขึ้นและสม่ำเสมอ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่เข้าไปทำการสำรวจที่ดินที่จะใช้ในการนี้